

Sygn. akt III RC 484/16

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 6 kwietnia 2017 r.

Sąd Rejonowy w Pruszkowie, Wydział III Rodzinny i Nieletnich

w składzie następującym:

Przewodniczący: SSR Mirosław Barszcz

Protokolant: sekr.sądowy Katarzyna Nowicka

po rozpoznaniu w dniu 31 marca 2017 r. w Pruszkowie

na rozprawie

sprawy z powództwa małoletniej D. N. reprezentowaną przez przedstawiciela ustawowego A. N.

przeciwko R. R. (1)

o podwyższenie alimentów

I. podwyższa z dniem 26 października 2016 roku alimenty zasądzone uprzednio wyrokiem Sądu Rejonowego w Pruszkowie z dnia 20 stycznia 2012 roku sygnatura akt III RC 721/11 od pozwanego R. R. (1) na rzecz małoletniej córki D. N. urodzonej (...) w S. z kwoty 1000 (tysiąc) złotych do kwoty 1500 (kwoty tysiąc pięćset) złotych miesięcznie płatnej do rąk matki małoletniej -A. N. do dnia 15 – tego każdego miesiąca z odsetkami w wysokości ustawowej za opóźnienie w płatności którejkolwiek z rat;

II. w pozostałym zakresie powództwo oddała;

III. wyrokowi z pkt. I nadaje rygor natychmiastowej wykonalności;

IV. odstępuje od obciążania pozwanego kosztami sądowymi;

V. znosi koszty procesu między stronami.

UZASADNIENIE

W dniu 26 października 2016 r. A. N. wniosła do tutejszego Sądu pozew przeciwko R. R. (1) o podwyższenie alimentów zasądzonych wyrokiem Sądu Rejonowego w Pruszkowie z dnia 20 stycznia 2012 r. w sprawie o sygn. akt III RC 721/11 na rzecz małoletniej powódki – córki D. N. z kwoty po 1 000 zł miesięcznie do kwoty 2 300 zł miesięcznie, płatnych z góry do 7-ego dnia każdego miesiąca, poczynając od dnia wniesienia pozwu, z ustawowymi odsetkami w razie uchybienia terminu płatności którejkolwiek z rat. W uzasadnieniu wskazała, że od czasu poprzedniej sprawy ustalającej wysokość alimentów na rzecz małoletniej D. N. jej koszty utrzymania uległy zwiększeniu. Powódka skończyła 17 lat, uczęszcza do Liceum Ogólnokształcącego w W., w lutym 2017 r. ma zaplanowany zabieg (...), którego koszt wynosi 3 000 zł. Małoletnia powódka mieszka wraz z matką w P., w jednopokojowym mieszkaniu o wielkości 26 m². Pozwany mieszka na stałe w Niemczech. W ostatnim czasie nie utrzymuje kontaktu z powódką. Jest właścicielem samochodu marki A. oraz samochodu marki J., często podróżuje po świecie. Powódka z uwagi na to, że uczęszcza do liceum, pogłębia wiedzę i zainteresowania nie ma możliwości samodzielnego utrzymania się (k. 3-8).

Przedstawicielka ustawowa powódki A. N. w toku całego procesu do chwili zamknięcia rozprawy popierała powództwo i wniosła o podwyższenie alimentów do kwoty po 2300 zł miesięcznie (k. 162, protokół – płyta CD k. 164, k. 180, k. 182, protokół – płyta CD k. 183).

Pozwany R. R. (1) nie uznał powództwa i w toku całego procesu do chwili zamknięcia rozprawy wnosił o jego oddalenie w całości oraz zasądzenie kosztów zastępstwa procesowego (k. 162, protokół – płyta CD k. 164, k. 180, k. 182, protokół – płyta CD k. 183).

Sąd Rejonowy ustalił następujący stan faktyczny:

Małoletnia D. N. urodzona dnia (...) w S. pochodzi z nieformalnego związku A. N. i R. R. (1). R. R. (1) uznał dziecko oświadczeniem złożonym dnia (...)r. przed Kierownikiem Urzędu Stanu Cywilnego w S..

Alimenty na rzecz małoletniej D. N. od R. R. (1) zostały po raz ostatni ustalone wyrokiem Sądu Rejonowego w Pruszkowie z dnia 20 stycznia 2012 r. w sprawie III RC 721/11 na kwotę 1000 zł miesięcznie. Orzeczenie uprawomocniło się dnia (...) r.

D. N. (poprzednio R.) w dacie orzekania w poprzedniej sprawie alimentacyjnej mieszkała z matką i babką macierzystą w W.. Dziewczynka miała 12 lat, uczęszczała do czwartej klasy szkoły podstawowej w W.. Była ogólnie zdrowa. Miała kontakty z dziadkami ojczystymi, spędzała z nimi część wakacji i ferii. Otrzymywała od dziadka ojczystego alimenty w kwocie 500 zł miesięcznie. Korzystała z korepetycji z chemii.

D. N. obecnie ma 17 lat, mieszka z matką w P. w jednopokojowym mieszkaniu o powierzchni 26 m⁽²⁾ stanowiącym własność tej ostatniej. Koszty utrzymania mieszkania wynoszą około 500 zł miesięcznie, w tym czynsz i fundusz remontowy 270 zł, energia 95 zł, Internet i telefon 125 zł. Uczęszcza do liceum ogólnokształcącego w W.. Do szkoły dojeżdża środkami komunikacji miejskiej - koszt karty wynosi 90 zł miesięcznie. Od początku gimnazjum pobiera lekcje śpiewu i gry na pianinie, których koszt wynosi około 400 zł miesięcznie w roku szkolnym (4000 zł rocznie). Ma korepetycje z chemii, których koszt wynosi 240 zł miesięcznie w roku szkolnym (2400 zł rocznie) i z matematyki, których koszt wynosi 240 zł miesięcznie w roku szkolnym (2400 zł rocznie). Uczy się prywatnie języka angielskiego, koszt zajęć wynosi 240 zł miesięcznie w roku szkolnym (2400 zł rocznie). Planuje zdawać na studia (...). W (...) r. przeszła zabieg (...). Nie otrzymuje już od dziadka ojczystego alimentów w kwocie 500 zł miesięcznie. Od poprzedniej sprawy była w (...) na wyjazdach finansowanych przez ojca.

R. R. (1) w dacie orzekania w poprzedniej sprawie alimentacyjnej miał 37 lat, mieszkał z rodzicami w K.. Nie pozostawał w stosunku pracy, nie był zarejestrowany jako osoba bezrobotna, korzystał z pomocy finansowej swoich rodziców. Poza małoletnią D. R. nie miał innych osób na utrzymaniu. Nie posiadał majątku. Toczyło się przeciwko niemu postępowanie egzekucyjne. Posiadał zaległości alimentacyjne wobec córki, uregulował zadłużenie wobec funduszu alimentacyjnego. Upřednio był (...), w latach (...) roku przebywał w (...) we (...).

R. R. (1) ma obecnie 42 lata, nie ma stałego miejsca zamieszkania, nie mieszka w Polsce, w kraju bywa sporadycznie. Nie pozostaje w stosunku pracy, nie pracuje w Polsce i nie wykazuje żadnych dochodów. Jest udziałowcem w spółce na terenie (...), zajmował się (...), podejmuje się prac w charakterze (...)w różnego rodzaju interesach poza granicami kraju. Posiada samochód marki J. (uszkodzony, którym nie jeździ), poza którym innego majątku nie posiada, w ubiegłym roku posiadał samochód marki A. (...) z 2012 roku. Ma zadłużenie z tytułu posiadania karty kredytowej w wysokości 92 824,38 zł. na rzecz (...). Od wakacji 2016 r. nie spotyka się z córką, która nie odbiera od niego telefonów. Alimenty zasądzone od niego na rzecz córki w kwocie 1000 zł miesięcznie przekazuje ojciec R. E. R.. Do połowy poprzedniego roku kupował córce ubrania, elektronikę, różne inne rzeczy wysokiej jakości. Zabierał córkę na wypoczynkowe wyjazdy zagraniczne last minute.

R. R. (1) mieszkał we (...), obecnie przeprowadził się celem zamieszkania do (...)i tam chce otworzyć wspólnie z partnerką własną działalność gospodarczą. Przekazuje ojcu nieregularnie różnej wysokości kwoty pieniężne. Około 1,5 roku temu kolejny raz przebywał w (...). Jest osobą zdrową, nie posiadającą przeciwwskazań do wykonywania pracy.

A. N. w dacie orzekania w poprzedniej sprawie alimentacyjnej miała 33 lata, zatrudniona była w (...)w W. na stanowisku (...). Jej zarobki wynosiły 3800 zł brutto, 2867 zł netto. Spłacała kredyt zaciągnięty na zakup mieszkania w kwocie 1100 zł miesięcznie oraz kredyt na wyposażenie mieszkania w miesięcznych ratach po 300 zł. Posiadała samochód osobowy. Poza małoletnią D. R. nie miała innych osób na utrzymaniu. Mieszkała z córką w W. u swojej matki, partycypowała w kosztach utrzymania mieszkania.

Obecnie A. N. ma 39 lat, jest zatrudniona w (...) w W. na podstawie umowy o pracę na czas nieokreślony w wymiarze pełnego etatu na stanowisku (...). Jej zarobki wynoszą 4020 zł brutto, 2872,49 zł netto. Pracuje także w (...) w miejscowości Z. na podstawie umowy zlecenia na stanowisku (...)i zarabia w niej około 1900 zł brutto, 1600 zł netto miesięcznie. Współpracuje z (...)jako (...), z tego tytułu w 2016 roku otrzymała wynagrodzenie w kwocie 4351 zł brutto, 3725 zł netto. W 2016 roku wykazała przychód w kwocie 76 478 zł, w tym ze stosunku pracy w kwocie 48 240 zł i z umów zlecenia w kwocie 28 238 zł, a dochód w kwocie 69 161,68 zł, w tym ze stosunku pracy w kwocie 46 571,28 zł i z umów zlecenia w kwocie 22 590,40 zł. W 2015 roku wykazała przychód w kwocie 71 706 zł, w tym ze stosunku pracy w kwocie 48 157 zł i z umów zlecenia w kwocie 23549 zł, a dochód w kwocie 65327,48 zł, w tym ze stosunku pracy w kwocie 46488,28 zł i z umów zlecenia w kwocie 18839,20 zł. Posiada samochód osobowy. Poza małoletnią D. R. nie ma innych osób na utrzymaniu. Mieszka z córką w P. w mieszkaniu stanowiącym jej własność. Spłaca pożyczkę zaciągniętą na zakup telefonu w miesięcznych ratach po 162,10 zł. W dalszym ciągu spłaca kredyt zaciągnięty na zakup mieszkania w kwocie 1100 zł miesięcznie. Spłaca też kredyt zaciągnięty na zakup samochodu w miesięcznych ratach po 358 zł. W dniu (...) r. zawarła umowę, której przedmiotem jest (...) małoletniej D. N. i/lub (...), z tytułu której jest zobowiązana do zapłaty na rzecz centrum medycznego kwoty 3000 zł.

Sąd ustalił powyższy stan faktyczny w oparciu o następujące dowody: odpis zupełny aktu urodzenia k. 10, zaświadczenia k. 11, k. 147-148, potwierdzenie przelewów k. 12, k. 15, k. 17, k. 131-137, kopie faktur VAT k. 14, k. 47, k. 66-67, potwierdzenie k. 16, zaświadczenia k. 18-21, kopię karty informacyjnej k. 33, kopię dowodu rejestracyjnego k. 138, informację k. 140, kopię umowy k. 141-144, kopię zaświadczenia US k. 161, kopie zeznań podatkowych Pit 37 k. 176-179, zeznania świadka A. R. k. 180, protokół – płyta CD k. 183, zeznania świadka E. R. k. 180 verte - 181, protokół – płyta CD k. 183, przesłuchania A. N. k. 181, protokół – płyta CD k. 183 i k. 162 verte, protokół – płyta CD k. 164, przesłuchania R. R. (1) k. 181 verte -182, protokół – płyta CD k. 183 i k. 162 verte-163, protokół – płyta CD k. 164, zaświadczenie k. 21 akt III RC 721//11, wyrok k. 25 akt III RC 721/11.

Ustalenia Sądu znajdują uzasadnienie we wszystkich przeprowadzonych dowodach, które zostały wyżej powołane. Jakkolwiek niektóre z dokumentów zostały złożone w kserokopiach, to jednak nic nie wskazuje na to, by ich treść nie odzwierciedlała wiernie treści dokumentów oryginalnych. Podnieść też należy, że strony wiarygodności i mocy dowodowej tych dowodów nie kwestionowały. Sąd posiłkował się także ustaleniami zawartymi w pisemnym uzasadnieniu wyroku Sądu Rejonowego w Pruszkowie w sprawie III RC 721/11 oraz wyroku Sądu Okręgowego w Warszawie z dnia (...) r. w sprawie VI Ca 464/12.

Sąd nie oparł się na złożonych przez A. N. paragonach, albowiem nie stanowią dowodu zakupu określonej rzeczy lub usługi dla powódki.

Sąd zgodnie z zasadami doświadczenia życiowego krytycznie ocenił przedstawione zestawienie kosztów utrzymania powódki (k. 5-6) i nie dał wiary co do wysokości wskazanych w nim kwot. Strona powodowa nie poparła innymi dowodami powyższego zestawienia, wręcz przeciwnie z przesłuchania przedstawicielki ustawowej nie wynikało, by wskazane w formie pisemnej kwoty były faktycznie zasadne we wskazanych wysokościach. Natomiast Sąd uwzględnił koszty utrzymania, które pojawiły się w okresie po poprzednio orzekaniu w przedmiocie alimentów. Koszty zajęć pozaszkolnych zostały poparte innymi dowodami w sprawie. Dowody te nie budziły wątpliwości Sądu.

Zeznania zarówno przedstawicielki ustawowej małoletniej powódki, jak i pozwanego oraz świadków były w przeważającej większości wiarygodne. Sąd uznał jednak słowa świadka E. R. za sprzeczne z prawdą w części w jakiej wskazał on, iż to on jest faktycznie osobą pokrywającą obecnie zasądzone alimenty na syna, który nie jest w stanie pokrywać ich samodzielnie. Za prawdziwe Sąd uznał jedynie, iż świadek dokonuje płatności poszczególnych rat, jednak środki te musi wcześniej bądź później uzyskiwać do R. R. (1). Za niewiarygodne Sąd uznał pokrywanie zobowiązań młodego, zdrowego syna w wieku lat 42 przez przebywającego na emeryturze ojca lat 69. Takie działanie jest nieracjonalne w obliczy powszechnej praktyki przesyłania pieniędzy przez miliony Polaków pracujących na emigracji. Natomiast jeśli takie działanie faktycznie ma miejsce to winno zasługiwać na negatywną ocenę w świetle zasad współżycia społecznego.

Sąd nie dał wiary słowom przedstawicielki ustawowej, wskazującym, iż wydatki na córkę są w takich wysokościach, jak w zestawieniu pisemnym z wyżej już wskazanych względów. Sąd nie dał wiary zeznaniom pozwanego w części określającej wysokość jego dochodów, albowiem są niespójne i nie zostały wykazane żadnymi dokumentami. Sąd, zgodnie z zasadami doświadczenia życiowego oraz wiedzy ogólnej, w zakresie wynagrodzeń Polaków pracujących poza granicami Polski krytycznie ocenił wskazaną przez niego kwotę.

Sąd Rejonowy zważył, co następuje:

Zgodnie z treścią przepisu art. 133 kro na obydwojgu rodzicach ciąży obowiązek lożenia na utrzymanie dzieci, które nie są jeszcze w stanie utrzymać się samodzielnie. Zakres tego obowiązku, stosownie do przepisu 135 kro, wyznaczają z jednej strony usprawiedliwione potrzeby osoby uprawnionej, z drugiej zaś zarobkowe i majątkowe możliwości zobowiązanego. Przez usprawiedliwione potrzeby należy rozumieć nie tylko elementarne potrzeby polegające na zapewnieniu minimum egzystencji, ale także takie, które stworzą uprawnionemu normalne warunki bytowania odpowiadające jego wiekowi, stanowi zdrowia, wykształceniu i statusowi rodziców.

Stosownie do treści przepisu art. 138 kro w razie zmiany stosunków można żądać zmiany orzeczenia lub umowy dotyczącej obowiązku alimentacyjnego. Zmiana stosunków może zatem prowadzić do podwyższenia alimentów wówczas, gdy po uprawomocnieniu się orzeczenia ustalającego wysokość alimentów zwiększeniu ulegną potrzeby uprawnionego albo zwiększą się możliwości zarobkowe lub majątkowe zobowiązanego.

Przechodząc do oceny zgłoszonego w rozpatrywanej sprawie żądania w pierwszej kolejności należy wskazać, iż wysokość alimentów od pozwanego na rzecz powódki została ustalona wyrokiem Sądu Rejonowego w Pruszkowie z dnia 20 stycznia 2012 r. w sprawie III RC 721/11 na kwotę 1000 zł miesięcznie. Orzeczenie uprawomocniło się dnia (...) r.

Od tej ostatniej daty upłynęły ponad 4 lata. Nie budzi żadnych wątpliwości Sądu teza, że potrzeby dziecka, których zaspokojenie jest obowiązkiem rodziców wraz z wiekiem zwiększają się, gdyż obejmują one już nie tylko potrzeby bytowe związane z żywnością, zakupem odzieży i zapewnieniem odpowiednich warunków mieszkaniowych, ale także potrzeby kulturalne i wychowawcze, edukacyjne, mające zapewnić prawidłowy rozwój fizyczny i duchowy dziecka.

Biorąc pod uwagę powyższe Sąd Rejonowy uznał, iż w przedmiotowym okresie usprawiedliwione potrzeby D. N. uległy zwiększeniu. Równocześnie Sąd uznał, iż zwiększenie to ma charakter istotny. W dacie orzekania w poprzedniej sprawie alimentacyjnej powódka uczęszczała do szkoły podstawowej, od tego czasu ukończyła już gimnazjum i rozpoczęła naukę w szkole średniej w W.. Niewątpliwie zatem wzrosły wydatki edukacyjne. Pojawiły się wydatki na **zajęcia dodatkowe i korepetycje**. Zajęcia te pociągają za sobą znaczne miesięczne wydatki rzędu ok. 1100 zł miesięcznie w roku szkolnym. Uprzednio małoletnie powódka korzystała jedynie z odpłatnych korepetycji z chemii. Zajęcia w zakresie nauki języka angielskiego, matematyki i chemii należą, zdaniem Sądu, do usprawiedliwionych potrzeb małoletniej, która planuje podjęcie studiów (...). Przygotowanie do tak wypranego kierunku studiów wymaga korzystania z zajęć dodatkowych pociągających za sobą znaczne nakłady finansowe. Nakłady te winny być ponoszone w okresie przygotowawczym, nawet niejednokrotnie kosztem pokrywania innych potrzeb przez zobowiązanych do

alimentacji. Wydatki tego rodzaju dokonywane przez rozpoczęciem studiów mają charakter długofalowej inwestycji w prawidłowy rozwój dziecka.

W zakresie zajęć muzycznych, na podkreślenie zasługuje okoliczność, iż to pozwany sam zaszczepił w córce chęć udziału w zajęciach tego typu na początku nauki w gimnazjum, sam zaproponował osobę udzielającą tego typu lekcji, mając pełną świadomość jakie to pociąga za sobą koszty.

Sąd uwzględnił jako usprawiedliwioną konieczność związaną z zabiegiem (...)powódki, którą matka małoletniej wykazała stosownymi dokumentami.

W rozpoznawanej sprawie A. N. koszty utrzymania córki oszacowała na kwotę 4450 zł miesięcznie. Sporządziła zestawienie kosztów utrzymania małoletniej (k. 5-6), które Sąd Rejonowy oceniał negatywnie. Zdaniem Sądu rozpoznającego niniejszą sprawę kwota ta jest przeszacowana i nie odpowiada rzeczywistym kosztom jej utrzymania. Przedstawicielka ustawowa powódki radykalnie zawiążyła koszty wyżywienia i środków czystości, przeszacowała także koszty odzieży i obuwia, wydatków kulturalnych. A. N. nie wykazała, iż córka wymaga specjalnej diety, choruje na (...)czy ma inne dolegliwości, które uzasadniałyby wydatkowanie kwoty 1550 zł miesięcznie na żywność, środki kosmetyczne i chemiczne. Za nieuzasadnione w ocenie Sądu jest wliczenie miesięcznej raty spłacanej tytułem zakupu (...), albowiem po pierwsze nie zostało wykazane, iż został on nabyty dla powódki, po wtóre z materiału dowodowego zebranego w sprawie wynika, iż małoletnia tego rodzaju rzecz otrzymała od ojca. W kosztach utrzymania dziewczynki Sąd nie uwzględnił kwoty 200 zł tytułem wyjazdów, albowiem ojciec finansował uprzednio jej różnego rodzaju wyjazdy, nadto małoletnia wyjeżdża także z dziadkami ojczystymi. Wyjazdy, które matka chce zorganizować jej indywidulanie winna zatem finansować samodzielnie. Sąd nie uwzględnił również wydatków na siłownię we wskazanej przez matkę małoletniej kwocie 99 zł miesięcznie. Wydatek ten pojawił się w trakcie postępowania i został wskazany, zdaniem Sądu, jedynie na potrzeby niniejszego postępowania. Wobec ilości zajęć dodatkowych, na które uczęszcza małoletnia, wydatek taki, o ile będzie kontynuowany, będzie miał charakter usprawiedliwiony, jak odpadną wydatki związane z korepetycjami.

Sąd Rejonowy koszty utrzymania D. N. oceniał przez pryzmat zasad doświadczenia życiowego oraz przy uwzględnieniu możliwości zarobkowych i majątkowych osób zobowiązanych do jej alimentacji. Te kryteria nie pozwoliły na przyjęcie, iż wskazana w zestawieniu pisemnym kwota odpowiada usprawiedliwionym potrzebom powódki.

Reasumując, ten wątek, w ocenie Sądu Rejonowego koszty utrzymania małoletniej oscylują w granicach kwoty 2500 zł miesięcznie, w tym wyżywienie - 500 zł, mieszkanie na jedną osobę w dwuosobowej rodzinie małoletniej - 250 zł, wydatki szkolne -180 zł (w tym karta miejska konieczna do dojazdu do szkoły), zajęcia dodatkowe 330 zł (4000 zł rocznie), korepetycje 600 zł (7200 zł rocznie), wydatki kulturalne 100 zł, leki i leczenie 100 zł, środki czystości i kosmetyki 100 zł, odzież i obuwie 200 -250 zł, inne wydatki 100 zł. Usprawiedliwione potrzeby małoletniej wzrosły co najmniej o wydatki związane z kosztami dojazdu do szkoły i opłatami za zajęcia dodatkowe małoletniej, w tych zakresach, które wcześniej nie istniały. To, oczywiście tylko w pewnym zakresie, uzasadniało uwzględnienie powództwa.

Należy zaznaczyć, iż wysokość obowiązku alimentacyjnego zależy nie tylko od usprawiedliwionych potrzeb uprawnionego, ale także od możliwości zarobkowych i majątkowych zobowiązanego do alimentacji.

Decydująca zatem dla ustalenia wysokości obowiązku alimentacyjnego R. R. (1) w niniejszej sprawie stała się ocena jego możliwości zarobkowych i majątkowych, gdyż górną granicą świadczeń alimentacyjnych są zarobkowe i majątkowe możliwości zobowiązanego.

W spawach alimentacyjnych obowiązuje reguła, na mocy której Sąd ustalając możliwości zarobkowe strony do alimentacji zobowiązanej kieruje się nie tylko wykazywanymi przez nią dochodami, ale także hipotetycznie ujmowanymi jej możliwościami zarobkowymi zakładając należyta staranność takiej osoby, a więc bierze pod uwagę

wszelkie te dochody, które przy należyтым wykorzystaniu wszelkich posiadanych przez nią umiejętności, wiedzy i doświadczeń zawodowych osoba ta mogłaby uzyskać.

Ocena możliwości zarobkowych i majątkowych R. R. (1) okazała się znacznie bardziej skomplikowana niż ustalenie usprawiedliwionych potrzeb powódki.

W sprawie zostało ustalone, iż pozwany nadal nie pozostaje w stosunku pracy, nie wykazuje żadnych dochodów, nie zamieszkuje w Polsce i nie ma stałego miejsca zamieszkania poza jej granicami. Jest udziałowcem w jakiejś spółce w (...), która zdaniem pozwanego nie przynosi aktualnie dochodów. R. R. (1) finansował dotychczas córce wycieczki zagraniczne, dokonywał zakupu markowej odzieży i innych rzeczy dla niej. Wydatki te zostały przerwane w połowie 2016 r. z uwagi na konflikt z małoletnią i matką małoletniej. Dlatego też nie ulega wątpliwości, iż pozwany dysponuje środkami pieniężnymi. Stać go było na wielokrotne w skali jednego roku wyjazdy wypoczynkowe do różnych miejsc w Europie. Stać było go dotychczas, poza zasądzonymi alimentami, na rzeczowe pokrywanie potrzeb małoletniej córki na wysokim poziomie.

R. R. (1) w dacie zamknięcia rozprawy w poprzedniej sprawie alimentacyjnej powrócił do kraju i zapewniał, iż zamierza pozostać na stałe. Wobec takich deklaracji Sąd rozpatrujący tamtą sprawę przyjął, iż nie można wymagać, aby osiągał dochody takie jak w dacie zasądzenia od niego na rzecz córki alimentów w kwocie 1500 zł miesięcznie. Postępowanie przeprowadzone w tej sprawie ukazało jednak, iż tamte oświadczenia były jedynie elementem taktyki przyjętej przez pozwanego i niewiele miały wspólnego z rzeczywistymi jego zamiarami, albowiem R. R. (1) następnie nie podjął legalnej pracy w Polsce. Sąd Rejonowy nie miał żadnych wątpliwości, iż pozwany ukrywa dochody i że posiada w chwili obecnej porównywalne możliwości zarobkowe do tych jakie posiadał w dacie zasądzenia od niego na rzecz córki alimentów w kwocie 1500 zł miesięcznie. To zaś, w powiązaniu z okolicznością, iż nie dokłada w inny sposób należytej staranności w partycypowaniu we wzrastających kosztach utrzymania powódki skutkowało koniecznością sądowego podwyższenia ciężącego na nim obowiązku alimentacyjnego. Wniosek taki uzasadniony jest w szczególności tym, iż w przedmiotowym okresie usprawiedliwione potrzeby dziecka uległy takiemu istotnemu wzrostowi, iż alimenty w dotychczasowej wysokości w sposób oczywisty nie wystarczają na ich pokrycie.

W ocenie Sądu Rejonowego, R. R. (1) ma możliwość znalezienia odpowiedniego zatrudnienia, które pozwalałoby zabezpieczyć środki finansowe na zaspokojenie usprawiedliwionych potrzeb córki, tym bardziej, iż potrzeby te wraz z jej wiekiem i kolejnymi etapami rozwoju wzrastają.

Po przeanalizowaniu sytuacji pozwanego należało uznać, iż jest on w stanie łożyć na rzecz dziecka kwotę 1500 zł miesięcznie. R. R. (1) po poprzedniej sprawie alimentacyjnej mieszkał na terenie Europy Zachodniej. Podejmując pracę na terenie Europy Zachodniej, byłby w stanie osiągać wynagrodzenie w kwocie minimum 1200-1300 euro miesięcznie. Ustalenia takie wynikają z wiedzy ogólnej dotyczącej minimalnego wynagrodzenia uzyskiwanego w Europie Zachodniej. Pozwany nadal poza córką nie ma innych osób na utrzymaniu i jest zwolniony z obowiązku codziennej pieczy nad dzieckiem, ma więc znaczne możliwości czasowe, które powinien przeznaczyć na świadczenie pracy, aby posiadać środki na zabezpieczenie potrzeb dziecka. Pozwany nie ma przeciwwskazań do podjęcia pracy. Pozwany w trakcie postępowania powoływał się na kłopoty (...), jednak nie wykazał w sposób odpowiedni, by te dolegliwości ograniczały go w możliwości podjęcia pracy i w codziennym funkcjonowaniu. Nie przedłożył na tą okoliczność żadnych dokumentów.

O ile jednak zobowiązany do alimentacji zrzeka się zatrudnienia bądź zmienia je na mniej zyskowne to zgodnie z dyspozycją art. 136 kro Sąd przy ustalaniu wysokości alimentów nie bierze pod uwagę wynikłych stąd zmian. Dla rozpatrywanej sprawy powyższe oznacza, iż decyzja pozwanego o zamiarze przeprowadzenia się i zarabkowania poza Europą Zachodnią - w (...)nie może powodować ograniczenia alimentów należnych od niego jego córce.

Sąd nie znalazł jednak przesłanek do uwzględnienia powództwa w całości. Po pierwsze A. N. już w coraz mniejszym zakresie swój obowiązek alimentacyjny spełnia poprzez osobiste starania o utrzymanie i wychowanie córki, po wtóre osiąga wyższe dochody niż w dacie orzekania w poprzedniej sprawie alimentacyjnej i będzie w stanie z nich wygospodarować kwotę brakującą do pokrycia pozostałych potrzeb małoletniej. Jej sytuacja nie uprawnia jednak

do wydania orzeczenia zgodnego ze stanowiskiem R. R. (1). W okolicznościach rozpatrywanej sprawy przerzucenie bowiem na nią ciężaru pokrywania wzrastających kosztów utrzymania powódki jest całkowicie nieuzasadnione. To, że przedstawicielka ustawowa legalnie pracuje i skrupulatnie wykazuje osiągnięte dochody nie może zwalniać pozwanego z ciężącego na nim obowiązku wobec córki. Pozwany nie ma żadnych przeszkód zdrowotnych i innych do tego by podjąć pracę i posiadać stałe, regularne dochody.

W tym miejscu należy jeszcze wskazać, iż Sąd nie przyjął za prawdę informacji wskazywanej przez pozwanego, iż zasądzony od niego obowiązek alimentacyjny pokrywa faktycznie jego ojciec. Nawet gdyby faktycznie E. R. z własnych środków pokrywałby kwoty 1000 zł miesięcznie, to taka okoliczność w ocenie Sądu stanowiłaby pogorszenie sytuacji procesowej pozwanego w tej sprawie. To świadczyłoby o tym, iż pozwany poza swoimi możliwościami zarobkowymi, ma jeszcze dodatkowe wsparcie finansowe ze strony swojego ojca, a to w dalszej konsekwencji stanowiłoby argument za możliwością podwyższenia dotychczasowej kwoty alimentów.

Wykazywane przez pozwanego zadłużenie z tytułu kary kredytowej powstało w związku z umową o kartę kredytową z bankiem z (...)r. Zadłużenie to zostało zbyte przez bank w (...) r. Już w tym okresie istniało ono na wykazywanym poziomie. Okoliczność ta nie ograniczała jednak pozwanego w wydatkach na wyjazdy turystyczne, które do wakacji 2016 r. zapewniał również córce.

Biorąc pod uwagę wszelkie okoliczności rozpoznawanej sprawy Sąd Rejonowy uznał, iż R. R. (1) posiada takie możliwości zarobkowe i majątkowe, które pozwalają mu nałożenie na rzecz jedynej córki kwotę wyższą niż dotychczas. Jako taką Sąd przyjął kwotę 1500 zł miesięcznie począwszy od dnia wytoczenia powództwa. Kwota ta pozwala na pokrycie części kosztów utrzymania dziecka, daje również pozwanemu możliwość wywiązania się z ciężącego na nim obowiązku w sposób pełny. Przy uwzględnieniu możliwości zarobkowych A. N. takie podwyższenie będzie pozwalało na zaspokojenie usprawiedliwionych potrzeb powódki. Niższa kwota alimentów takiej gwarancji by nie dawała. W ten sposób wzrost usprawiedliwionych potrzeb powódki w zakresie wcześniej wskazanym zostanie rozłożony na obojga rodziców.

Data płatności nie została zmieniona, albowiem jest to rozstrzygnięcie typowe, zaś A. N. nie wykazała takich okoliczności, które uzasadniałyby zmianę tej daty.

Z wyżej wymienionych względów na podstawie art. 138 kro orzeczono jak w sentencji, oddalając powództwo w pozostałym zakresie.

Sąd Rejonowy na podstawie art. 100 kpc zniósł wzajemnie koszty procesu pomiędzy stronami, ponieważ każda ze stron częściowo przegrała sprawę, zaś na podstawie art. 102 kpc odstąpił od obciążania pozwanego kosztami sądowymi.

Rygor natychmiastowej wykonalności został nadany wyrokowi na podstawie art. 333 § 1 pkt 1 k.p.c.